

EDITORIAL

Les idees econòmiques tenen un gran paper a l'hora de moure el món. L'economista John Maynard Keynes afirmava que fins i tot els homes més pràctics, aquells que se senten lliures de qualsevol influència intel·lectual —d'aquests, a la societat valenciana n'hi ha un grapat—, són usualment esclaus d'algun economista difunt. En aquest viatge d'anada i tornada pel món de les idees sobre l'economia valenciana, també nosaltres volem dir la nostra quan comença el segle XXI. Unes quantes generacions de valencians, si fa no fa des de final del XIX, hi han tractat de dir la seua. Durant els segles XVIII i XIX, la Reial Societat Econòmica d'Amics del País va jugar un paper important, enllaçant amb les preocupacions il·lustrades. A principi del segle XX,

els patricis que promogueren l'Exposició Regional Valenciana de 1909 feren el mateix. Als anys 20 i 30, aquest paper el van fer els homes i dones del Centre d'Estudis Econòmics Valencians, impulsat per Ignasi Villalonga, amb episodis, tan importants com desconeguts per al gran públic, com ara el "Congreso de Economía del País Valenciano" (1934) o les Setmanes d'Economia Valenciana. Després de la Guerra Civil, molts empresaris, més que teoritzar, practicaren les polítiques exportadores que el règim franquista veia amb prevenció. Quant als anys 50 i 60, cal destacar els treballs del Centre Econòmic i Mercantil —lligat als jesuïtes—, de l'Institut Social Empresarial, de l'Escola d'Estudis Empresarials i de les escoles universitàries d'economia —¿com no recordar

ara l'enyorat Ernest Lluch? Més recentment, hi ha els nous congressos sobre economia valenciana o el desenvolupament d'organitzacions empresarials i de lobbies lligats a les necessitats de la nostra conjuntura econòmica. Ara, en aquest camí, NEXE planteja també el repte de reflexionar sobre la situació econòmica de la nostra societat i els seus horitzons de futur. Cada generació s'ha hagut d'enfrontar a desafiaments nous, que hui són la globalització i la pèrdua de tensió industrial. I tampoc hauríem de perdre de vista l'orientació europeïsta de la nostra activitat econòmica. Enguany celebrem els vint anys de la incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea i convé recordar l'actualitat de les paraules del mestre Romà Perpinyà Grau, un dels fundadors

de l'Escola d'Economia Valenciana, que el 1932 va afirmar des de València: «Heus ací les necessitats o els requisits de prosperitat de l'economia valenciana: prosperitat europea, llibertat comercial i baixos costos espanyols». Per això, hem volgut dedicar el número 2 de la revista a la realitat material dels valencians: la situació econòmica actual i les perspectives de futur. Sempre amb una pluralitat de veus i sempre, com és norma de la casa, parlant dels valencians i en valencià, però sense perdre de vista les coordenades globals, el que passa fora de les fronteres de casa nostra. ¿«Fora de les fronteres» hem dit? És millor dir «fora de casa». Parlar de fronteres quan tractem d'economia potser comporte, al segle XXI, una *contradictio in terminis*.